കൊട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ

കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ

വടക്കൻ

ബകവധംകഥ

വളവിളാകത്തു ഭഗവതി പിള്ള

കൊച്ചിയിൽ

ദെവജി ഭിമജി

അവർകളുടെ

കെരളവിലാസം അച്ചുക്കൂടത്തിൽ

അച്ചടിപ്പിച്ചത

൧൦൪൯ൽ

ബകവധം കഥ

ശംകരാഭരണം # ചെമ്പട

തസ്യാത്മജാഃപഞ്ചയുധിഷ്ഠിരാദ്യാഃ പ്രസ്വാസമംഥാ
സ്തിനമദ്ധ്യവാത്സുഃ ബാല്യാൽപ്രഭൃത്യാത്ത ഗുണൈഷു
തേഷുപ്രദ്വേഷവന്തഃകിലധാർത്തരാഷ്ട്രാഃ ॥ സൊമ
വംശതിലകന്മാർ ശൊഭയൊടുനിത്യംകൊമളരൂപന്മാ
രഭിരാമശീലവാന്മാർ ॥ പാകവൈരിതുല്യന്മാരാംപാ
ണ്ഡുനന്ദനന്മാർ ലൊകരഞ്ജനശീലന്മാർ ലൊകപാല
ന്മാർ ॥ കെളിയുള്ളഗംഗാസുതലാളിതന്മാരായിനാളീക
നാഭങ്കൽഭക്തിനന്നാകുവെ ॥ നാഗകേതനനുവൈ
രംനാളിൽനാളിൽവളരവെനാഗപുരം തന്നിലവർന
ന്മയിൽവിളങ്ങി ॥ കാമൊദരി ॥ ചംപ ॥ തതഃകദാ
ചിത്തപതികുലൊപഹാ താന്തസൂനും കൃ പാദവന്ദ
നംവൃതംസഗദ്ഭ്യവൃഷഭോമഹീക്ഷിതാംസുതാനുരൊ
ധാസുതരാമഭാഷത ॥ ധർമ്മസുതവരികരകിൽധന്യത
രഗുണശീലനിർമ്മലമതെ വിശമയെദം ॥ കണ്ണിണക
ളംകൊണ്ടുതവകാന്തികാണായ്കയാൽഉണ്ടിവളരുന്നുപ
രിതാപം ॥ ശ്രൂരരാംസൊദരന്മാരൊടുമൊന്നിച്ചുസ
ഖ്യമായിവാഴുന്നൊനീ ॥ ചെറുമകതാരിലഴൽചെത്തി
ടായ്കെതുമെസത്തമശിരൊരത്നമെ ॥ ഉന്നതമതെവിര
വിൽഉന്നുപറയുന്നുഞാൻമന്നവശിഖാമണെകെം ॥
നിങ്ങളുടെയ്യൊധനാദികളുമെല്ലാരുമിങ്ങൊരുവിശെഷ
മില്ലല്ലൊ ॥ സ്നിശ്ധജനമെങ്കിലുംനിത്യവുമൊരെടത്തു
നിവസിക്കിലൊവൈരമുണ്ടാം ॥ കാമൊദരി ॥ പഞ്ചാ
രി ॥ പ്രജ്ഞാളുശസ്തുപ്രണിപത്യധീമാൻ വിജ്ഞായസി

ജ്ഞാനമജ്ഞാതശത്രുഃവിജ്ഞാനവിശാരദവിവൈകശാലി
വിജ്ഞാപയാമാസവിഭുംകൃതാണാം ॥ തുഹിനകരകുലാ
വതംസമെതുംഗവിഭു മഹിതഗുണകദംബ ഭൂപതെ ॥
താതജയകൃപാപയോനിധൌവകീനപാദസരസിജം
തൊഴുതീടാം ॥ സകലനൃപതികുലമണിഞ്ഞീടും കഴലി
ണകാം പകൽ രവുംകരുതിടുന്നുഞാൻ ॥ ജനകവചന
മജ്ഞസാചെയ്യുന്നവനുമെവിൽ കനിവിനൊടുവരുന്ന
നല്ലതും ॥ വീരമൌലിരാഘവൻപണ്ടു താതവചന
ഗൌരവെണവാണിതടവീയിൽ ॥ വാരണാവതമെന്ന
ണ്ടൊരുവാസഭൂമിവാരണാരിതുല്യവിക്രമ ॥ ഇന്നുവാ
യുനന്ദനാദിയൊടൊത്തു വാഴ്ക നന്നായൊട്ടമവിടെ
വൈകാതെ ॥ തതുവാണിടുന്നവനുമെൽ വൈകീടാ
തെശത്രുജയവുമാശ്രുവന്നിടും ॥ ധന്യശീലവാരണാവ
തെ ധർമ്മതനയചെന്നുവാഴ്ക സൊദരൈസ്സമം ॥ വല്ല
തെന്നുവരികിലും താതവചനമുള്ളിലുല്ലലിഹ വെടി
ഞ്ഞുചെയ്തിടാം ॥ തതൊനു ജൈത്രാതനി ദ്ദേശതൊ
സൊപ്രതസ്ഥിവാംസും പ്രണിപത്യധിമാൻ സതാമ്മ
തൊധർമ്മസുതൊജനന്യാ പ്രതാപവാൻ പ്രാപസവാര
ണാവതം ॥ അഹരി ॥ ചെംപട ॥ കരൊല്പസൽബാ
ണ കൃപാണകാമ്മുകാൻ വിരൊധിവർഗ്ഗൈ കവിഹിം
സനൊദ്യതാൻപുരൊചനൊവിക്ഷ്യപുരന്ദരൊപമൻ
പുരൊപകണ്ഠെപുനരാഹസാജ്ഞലഃ ॥ ഭൂമിപാലബാ
ലകന്മാരായനിങ്ങളെ കാങ്ക്ഷയാൽകാമിതം സാധിച്ചീ
ടുമിനിക്കുന്നുനം ॥ താൽപാദസെവകന്മാരിൽമുൻപു
തെടിടുമിനിക്കുകെല്പെറുംപുരൊചനനെന്നെല്ലൊനാ
മം ॥ സൽപുമാന്മാരായനിങ്ങൾക്കിരിപ്പാനിപ്പുരം ത
ന്നെശില്പികൾനിർമ്മിച്ചു നൃപകല്പനയാൽ ॥ ശില്പമാ

കമിപ്പുരംതന്നത്തുടങ്ങളരചെയ്യാൻ കല്പകൊടികാലം
പൊലും പൊരാനുനം ॥ ചിത്രമെരുമിപ്പുരിവൈചി
ത്ര്യംകാണ്മതിനുപാത്താൽ സുത്രാമാവിനുപൊരാനെരു
ങ്ങാംനുനം ॥ ഇസ്ഥലംതന്നിലുടനെ വാഴുന്നനിങ്ങാം
കുമെലിൽസ്വസ്ഥത വൈകാതെവന്നുകൂട്ടുമെല്ലാ ॥
വല്ലതെന്നാകിലുംതാതവാചാവാന്നിട്ടും ഞങ്ങാംക്കുന
ല്ലതല്ലാതെവന്നിടാനന്നതെകെധം ॥ ഗൌളിപന്ത ॥ ചെ
ന്നട ॥ അധിവസതിയുധിഷ്ഠിരെപുരന്തൽപ്രഥിതബ
ലൈരനുജൈവ്വുകൊദരാദ്യൈഃ വിദിതരിപുസമീഹിത
സുമൂചെവിദുരഗിരാഖനകസ്സമെത്യാഗ്രുഢം ॥ പാത്ത
ലത്തിൽകിത്തിയുള്ള പാത്ഥന്മാരെഞാനുംകാൽതളിരി
ണതൊഴുന്നെൻ കാത്തുകൊംവിൻ ॥ ചിത്തകൌതു
കത്തൊടുഞാനുരുവന്നെൻ നൃപസത്തമന്മാരാംനിങ്ങ
ളെകാണ്മതിന്നായി ॥ ആരുനീയെവിടെനിന്നു വന്ന
തിപ്പൊളെന്റെ ചാരത്തുവന്നുരചെയ്യ പൈകിടാ
തെ ॥ കാരണമെന്നിയെനിന്നെ കാങ്കയാലെമമപാ
രം വളരുന്നുപരിതൊഷമുള്ളിൽ ॥ ഖനനശീലനായി
ട്ടും ഖനകൻഞാനെന്നു കനിവൊടറിഞ്ഞുകരുതീടവെ
ണം ॥ വിദുരരയച്ചുവന്നുവീരമെരുലെഞാനും അതുമ
റാരാനറികിൽ പിഴയാകും ॥ വ്യാജമൊണ്ടിപ്പുരിക്കെ
ന്നുവ്യാഘരിപ്പാനായിരാജമെരുലെവന്നതുംഞാനെന്ന
റിക ॥ നല്ലമരംകല്ലുകൊണ്ടുമല്ലപാത്താലരക്കില്ലമാ
കുന്നതുഭൂമിവല്ലടരെ ॥ മൂഢനാകുംപുരൊചനൻതക്കം
നൊക്കികൊള്ളിവെയ്ക്കുമവനിന്നതന്നെഎനുനുനം ॥
ദുർമ്മതിദുര്യ്യോധനനെവംചെയ്യുമെകിൽമന്നവൻസ
മ്മതിക്കുമൊസത്യശീലൻ ॥ ഹന്തജനകനറിഞ്ഞിട്ടതു
ചെയ്യുമെന്നാലെന്തു ഭെദം വെന്തുപൊമെന്നാകിലി

പ്പൊഥം ॥ വല്ലംതന്നാലുംഞങ്ങൾക്കുമല്ലൈതിതന്നെ
പല്ലവപാദങ്ങൾഗതിയെല്ലൊന്നുനം ॥ ഞാനൊരു ഗ
ഹചരംതിക്കാമതിലൂടെപൊയാൽ കാനനെചെന്നിടാ
മാതംകണ്ടിടാതെ ॥ കെടാരഗൌഡം ॥ ചെമ്പട ॥ ഉ
ക്തെവവംഗതവതിഗഹരായതസ്മിൻക്രുദ്ധാത്മാസ
പദിസമിരണാത്മ ജന്മാകല്പാന്ത പ്രതിഭയകാലരുദ്ര കല്പഃപ്രൊത്ഥായഭ്രമിതഗദൊജഗാദചൈവം ॥ അഗ്രജ
നിയൊഗിക്കെണംഅതൈവവൈകാതെനിഗ്രഹിപ്പാ
നവരെനിൎമ്മലമാനസമാം ॥ ധൃത്തനാകുംദുൎയ്യൊധന
ൻചെയ്തുനിനച്ചാൽ കത്തുന്നുകൊപവഹ്നിപൊക
ത്തനനന്ദന ॥ ചിത്തകൊപമൊടുചെന്നുധാത്തരാഷ്ട്ര
ന്മാരെ ചെത്തിടുവാൻകാലപുരന്തന്നിലിന്നുതന്നെ ॥
സുപ്പുങ്ങൾകൊണ്ടെന്നുടെയാമ്മങ്ങളിലെല്ലാം മുപ്പൊ
ടുദംശിപ്പിച്ചുതൊത്തുകാങ്കുചിത്തെ ॥ കഷ്ടംകൈകാൽ
കെട്ടിയെന്നെപെട്ടെന്നുഗംഗയിൽഇട്ടുംകളഞ്ഞതുമൊ
ത്താലൊട്ടുംസഹിക്കുമൊ ॥ ഹന്തവിഷഭൊജനത്തെ
ചന്തമൊടുതന്നുഗാന്ധാരിസുതരെകൊൽവാനെന്തൊ
രുസന്ദെഹം ॥ നിഷ്ക്രൂരമാക്കിടുവാനിക്ഷിതിതലം
ഞാൻതല്പാരുണ്യമൊണ്ടെന്നാകിലിക്ഷണത്തിൽത
ന്നെ ॥ എരിക്കല ॥ ചെമ്പട ॥ ഇത്ഥംസുഭീഷ്മണഗദാ
പ്രഹിതാരുണാക്ഷംക്രുദ്ധം മുധെരിപുശതംയുഗപജ്ജി
ഘ്നാംസുഭീമംസമീക്ഷ്യ സുവിചായ്യ ശമന്നിനിഷ്ഫ്ലാ
മൊക്തഭിസ്മുമവദൽ ശമനാത്മജന്മാ ॥ അനുജവര
വതംസകൊപിയായ്ചൊദ്യം മനുജകുലമണിദിപമാ
രുതെനീ ॥ സാഹസംചെയ്തുതൊട്ടുംചിന്തിയാതെബാ
ലസാഹസമാപത്തിന്നധിവാസമെല്ലൊ ॥ സന്തതം
വിവെകശാലിയായവന്നുമാരുംചിന്തിതകാൎയ്യംസാധി

ക്കാമെന്നാകിൽ ॥ കിഞ്ചനപിഴയാതെനമ്മൊടുവൈരി
ചെയ്യ വഞ്ചനഫലിച്ചീടുകയില്ലനൂനം ॥ കുഞ്ചിതാള
കമാരായഗൊചികമാർകിളികിഞ്ചിതെനരചിപ്പിച്ചുവിള
ങ്ങുന്ന ॥ മഞ്ജുളകാന്തികൊലുന്നമാധവൻറെ കൃപത
ഞ്ചിടുന്നതാകിൽനമുക്കില്ലപേടം ॥ ഉഗ്രത്തരിൽ നി
രൂപിച്ച കായ്യമെല്ലാംപുരുഷൊത്തമകൃപകൊണ്ടുസാ
ധിക്കാംമെലിൽ ॥ നവരസം ॥ ചെമ്പട ॥ ഭീമസെന
മതിഭീഷ്മനരൊക്ഷ ഭ്രരിസാമഭിരശിശമദായ്യഃ തതൃശ
കൃതനയൊപി മഹാത്മാമിതു പൌത്രമടി വന്ദ്യമ്പടാ
ഷെ ॥ കായ്യംഭവാൻചൊന്നതെന്നാലുമിപ്പൊഴം അതു
യ്യമമൊഴികെട്ടാലും ॥ പുരുഷയത്നം കൂടാതെഭ്രമിയി
ലെവൻദൈവകാരുണ്യംകൊണ്ടുതന്നെകായ്യം സാധി
ച്ചിട്ടൊള്ളൂ ॥ കാ ॥ കടിലന്മാരൊട വ്യാജംകൂടാതെ കു
ണ്ടുതന്നെകെടറസത്യംകൊണ്ടുകൂടുമൊകുരുവീര ॥ കാ
॥തൈലത്തിൽകരുതുമഗ്നി സലിലംകൊണ്ടെന്നപൊലെ
ജ്വലിക്കുമെറവുംദുഷ്ടജനങ്ങൾശാന്തതകൊണ്ടു ॥ ഒ
ന്നല്ലരണ്ടല്ലവരൊരൊരപരാധങ്ങൾഅന്നന്നുചെയ്തി
ടുംപൊളാരാനുംസഹിക്കുമൊ ॥ ഇനിയുംക്ഷമിക്ക എ
ന്നതീടെകം ഭവാനെങ്കിൽകനിവൊടെകൊൾക്കമെലി
ൽകാടെഗതിനമുക്ക ॥ ജതുഗൃഹംദഹിപ്പിച്ചുജവമൊ
ടിവിടെനിന്നുവിദുരനിൎമ്മിതമായവിലത്തുടെ പൊക
വെഗാൽ ॥ പ്രഭദ്രജനാത്മജസ്സുതാ പ്രദീപ്യജാതുഷെ
ഗൃഹെധനഞ്ജയപ്രഭൊദിതൊ ധനഞ്ജയംവിലാദ്യ
നാനിരെത്യനിജ്ജുരാപഗാം വിലംഘ്യവിക്രമിജവാദ
ദ്ധമാതുസൊദരൊഹിഡിംബകാനനംയയൌ ॥ ശു
ദ്ധഭൈരവി ॥ ചെമ്പട ॥ വായുജനുടജതൊവതാരി
താൻവീക്ഷ്യദിനമനസ്സുതാൻവനെ ॥ ഖിന്നയാശ്ര

മവശാച്ചുപീഡിതാകന്തിരൊ ജതനയാബ്രുവീദ്വചഃ ॥
നന്ദനന്ദരെഇന്നനിങ്ങളെ ഖിന്നന്ദരായികാങ്കുകാ
രണാൽ ॥ വെന്തുരുകുന്നുഎൻറെമാനസംഎന്തുചെയ്യ
തുംഹന്തദൈവമെ ॥ നിമ്മലനായധർമ്മജൻതൻറെന
ന്മുഖംകാങ്കുവെണമ്മക്കുടാതെ ॥ വിക്രമമുള്ളശക്രജൻ
ഹംനല്കുവാന്തിവെടിഞ്ഞൊക്കെമാഴംകന്നു ॥ നകുലനാ
മെ റെനന്ദനൻപാരംഅരുകുലനായിവന്നതുകാങ്കു ॥
സഹജധൈര്യവാൻസഹദെവൻബാലൻസഹിയാ
ഞ്ഞുതാപംതളരുന്നുദെഹം ॥ ഹാഹാചെയ്കനാംദെഹ
താപവും ദാഹവുംഗന്ധവാഹാനന്ദന ॥ ഭൈരവി ॥
ചെമ്പട ॥ ആഗ്രജനൊടുവ്യഗ്രം കൂടാതെ അഗ്രകാ
ങ്കൊരുന്യഗ്രൊധംതന്നെ ॥ ഇത്തരുവിൻറെനൽത്ത
ണൽതന്നിൽ അത്തൽകൂടാതെപാത്താലുംനിങ്ങാം ॥
കമലഗന്ധവുംഭ്രമരനാദവുംസമയെകൊംക്കുന്നു കമ
ലസൂചകം ॥ അതുനയിച്ചു ഞാൻ പാനീയമിഹദീനമെ
ന്നിയെദാനഞ്ചെയ്തീടാം ॥ മുഖാരി ॥ ചംപ ॥ ഇത്ഥന്നി
ഗദ്യവചസസ്സമുപെത്യവൈശാദ്യായവാരിസരസംകമ
ലച്യുതൈഷ്ടദ്ദി മസ്സഹൊദരസകാശമിത സുദെമാൻസു
പൂന്നിരീക്ഷ്യവിലലാപഭശംപ്രതപ്തഃ ॥ എന്തൊന്നു
ചെയ്യുതിഹഹന്തഞാൻദൈവമെ ॥ കുന്തീയാംജനനി
യൊടുംകുരുവീരരാകുമിവർസഹാന്തശൊകെനബതസു
പൂരായ്ന്നിതൊ ॥ എന്തൊ ॥ നല്പശയനീയമതിൽനന
യൊടുരങ്ങുമിവർകല്പകളിലിങ്ങിനെ കഷ്ടമുറങ്ങുന്നു ॥
എന്തൊ ॥ വിമലമണിഹർമ്മ്യമതിൽവിരവൊടുവിളങ്ങു
മിവൻശമനസുതനായ്ത്തനിഹശ്രമമായതിവിചിനെ ॥
എന്തൊന്നു ॥ കൊചെനചെന്നുടനെകുരുശതവുമൊരു
മിച്ചുതപനജനുനംകുവാൻസമയമിനിവരുമൊ ॥ എ

തൊ ॥ ഇട്ടുമടിപത്തിൽനിന്നിവിടെഇവടയനി
ട്ടകഴിവൊളവുംനിൽക്കയല്ലാതെ ॥ എന്തൊന്നു ॥ സൌ
രാഷ്ട്രം ॥ ചെന്നാട ॥ സുപ്രീഷ്ടതുപവനാത്മജബാഹു
വിയ്യൂപ്പൈഷു തെഷ്ടയമസ്മന്നയമാജികെഷു മത്ത്യാന
വെത്യസഹസൊപഗതൊഹിഡിം ബഃക്രുദ്ധസ്സുസാര
മിദമാഹതദാഹിഡിംബിം ॥ പ്പൈരമാംനമ്മുടെകാട്ടി
ൽ ആരെയുംപെടിക്കുടാതെ ആരിവിടെവന്നതെന്നുചാ
രാതെ പൊയറികനീ ॥ മത്ത്യന്മാരൊണ്ടിവനത്തിൽ
പ്രാപ്യരായിട്ടെന്നുനൂനം തൃപ്തിവരുവൊളം നല്ലരക്ത
പാനംചെയ്യാമല്ലൊ ॥ ചൊരകൊണ്ടിനിക്കിപ്പൊ
ഴെപാരണംചെയ്യാൻവൈകുന്നു വാരണഗാമിനിചെ
റുംപാരാതെപൊയ്യന്നാലുംനീ ॥ ശംകരാടരണം ॥
അടന്ത ॥ ഉഗ്രപരാക്രമകൊംക്കുനി ഘൊരവിഗ്രഹ
സൊദരസാംപ്രതം ॥ അഗ്രജവൈകാതവരെഞാൻ
ചെന്നുനിഗ്രഹിച്ചിങ്ങുകൊണ്ടുനിടാം ॥ വ്യഗ്രതകൈ
വിട്ടവീരനാം നിൻറെ അഗ്രവെച്ചൻപൽ വണങ്ങി
ടാം ॥ പറവർകാലസഹൊദരകൊംക്കചെറുമിളകാ
തെചെന്നുഞാൻ ॥ എറവുന്നല്ലനരമാംസം കൊണ്ട
തെറെന്നുതൃപ്തിവരുത്തിടാം ॥ അറമില്ലാതൊരുരൂപാ
രൊടുകറവില്ലമമപൊർചെയ്യാൻ ॥ മറവുള്ളജാതിക
ളെതഹൊമമ മുറുംവിചാരിപ്പാൻ പാത്രമൊ ॥ എരി
ക്കല ॥ അടന്ത ॥ നിശമ്യവാചംനിജസൊദരസ്യനി
ശാചരിപ്രാപ്യനിരിക്ഷ്യരാത്രിംഭിശംപ്രതപ്യാസ്മരപാ
വകെനപ്രകാശ്യതുപംപ്രണിപത്യസാബ്രവീൽ ॥ കാമ
നൊട്ടതുല്യനാകുംഭിമസെനൻതന്നൊകാങ്കയാലെകാ
മമയ്യൽപൂണ്ടുടനെ ॥ മായകൊണ്ടുറഞ്ഞൊരുമൊഹി
നിയായവാം നൂനതശരിരംപുണ്ടുയാതുനാരി ॥ താമര

സകൊരകങ്ങാം കൊഴനാംകുന്നൊരുകൊമളകചയുഗ
ളംപൂണ്ടുടനെ ॥ മന്ദംമന്ദംവിളയാടിസുന്ദരാംഗിയവാം
നിന്നിട്ടുന്നുസന്നിധിയിൽമിന്നൽപൊലെ ॥ മാരസദൃ
ശമഞ്ജുമാകൃതെടവാനാരെന്നും ചൊൽകയിവരാരെ
ന്നും ॥ ഘോരകാനനംതന്നിൽ വരുവാനുമെന്തുകാര
ണം കമലായതെക്ഷണ ॥ ക്രൂരനാം ഹിഡിംബനെ
ന്നൊരു നിശാചരവീരൻവാണിട്ടുന്നീവനന്തന്നിൽ ॥
സാദരംകെട്ടകൊഠംക ഞാനവൻതൻറെസൊദരിഹി
ഡിംബിയാകുന്നെല്ലൊ ॥ നിങ്ങളെക്കൊല്ലുവാൻ വ
ന്നീടിനൊരെന്നെമംഗലാകൃതെമാരൻകൊല്ലുന്നു ॥ മാ
രധനാശി ॥ അടന്ത ॥ പാണ്ഡുസുതന്മാർഞങ്ങളാകു
ന്നു ബാലെഖാണ്ഡുല്യാൽഭൂജവീര്യശാലികം ॥ നാഗ
കെതനൻതൻറെ വ്യാജത്താൽനാട്ടം നഗരവുംവെടി
ഞ്ഞിങ്ങുപൊന്നതും ॥ പങ്കജെക്ഷണമമപരിതാപമെ
ല്ലാംശങ്കവെടിഞ്ഞുചൊല്ലുന്നെങ്ങിനെമങ്കമാർക്കുമന്ധഥ
തുല്യനീഎൻറെസങ്കടമകറുകവൈകാതെ ॥ നിൽക
രുണയില്ലായ്കിൽനിന്നാണഎന്നെ പുങ്കണയെയ്യുമാര
ൻ കൊന്നീടും ॥ ധർമ്മസുതനാമെൻറെഅഗ്രജൻതാരക
മ്മം നിവ്വഹിച്ചില്ലെന്നറികനീ ॥ അഗ്രജൻവിവാഹം
ചെയ്തീടാതെ ദാരസംഗ്രഹംചെയ്തീടുന്നതുചിതമൊ ॥
നക്തഞ്ചരനിങ്ങാശുവന്നീടുംമുൻപെസത്വരംപൊക
നാമിരുവരും ॥ ഇഷ്ടസുഖങ്ങളനുഭവിച്ചീടാമെല്ലൊചെ
ട്ടനുപൊരികനീനരപതെ ॥ കഷ്ടമല്ലയൊനിദ്രചെയ്യു
മ്പൊഠം ഇവരെഇട്ടുംകളഞ്ഞുകൂട്ടിൽപൊവതും ॥ മ
റ്റൊരുംമൊഴിയാളെഇതുചെയ്യാനുള്ളിൽ ഒട്ടുമെതല്ലെ
നുകരുതുക ॥ വെകട ॥ അടന്ത ॥ അനയൊരിതിവാ
ടിനൊവ്നാന്തെഅനയൊമൂത്ത"ഇവെത്തുരാക്ഷസെ

ന്ദ്രഃ അനുജാമപിഭത്സയന്നവാടീമനുജാനാമധിപംമരു
ത്തനുജം ॥ പൊകപൊകവിരിഞ്ഞുനീചെനീമുന്നിൽ
നിന്നാശുപൊകപൊകവിരിഞ്ഞുനീചെനീ॥ ആമിഷ
ത്തിലഭിലാഷമുള്ളനിമാനുഷന്മാരെ കാമിനികാമിക്ക
യാലെകാലമിതുവൈകിനുനം ॥ പൊക ॥ ആശരനാ
രിയാമിവളെആഗ്രഹിച്ചീടുകവെണ്ട ആശുനാകനാരി
മാരിലാശവെച്ചീടുകമെലിൽ ॥ വരികപൊരിനുവൈ
കിടാതെനി മാനുഷാധമവരികരുപാരിനു ॥ നിൽക്ക
നിൽക്കനിശാചര മൂഢ്മുന്നിലരക്ഷണം പൊക്കുവൻ
ജീവിതംതവവാക്കുചൊന്നതുമിനുമതിമതി ॥ വരിക
പൊരിനുവൈകിടാതെനിരാക്ഷസാധമ ॥ മത്തുകിട
ങ്ങുംനിങ്ങുംപത്തുനൂറായിരമൊന്നിച്ചതുവന്നീടിലു
മിനിക്കത്തലില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ വരി ॥ ക്രുത്തനഖം
കൊണ്ടുനിൻെറ ചിത്തവക്ഷഃസ്ഥലം കീറിതൈര്യനെ
പണ്ടുനര സിംഹമൂർത്തിയെന്ന പൊലെകൊൽവൻ ॥
വരി ॥ മുഷ്ടിത്തടിയൊടിടയുന്നകൈത്തലംകൊണ്ടുനി
ൻ തലപത്തുനൂറുമ്മൊടിച്ചക്ക പുത്രനുനാകുവൻ നു
നം ॥ വരി ॥ നീലമെഘനിറമാണ്ടനിൻെറദെഹംപി
ളുന്നഞാൻ കാലനുനാകുവൻകാലുനാഴിക വൈകാ
തെമൂഢ് ॥ വരികപൊരിനുവൈകിടാതെനിരാക്ഷസാ
ധമ ॥ നിഹതെനിലസൂനുനാഹിഡിംബെ സഹസാ
ബുദ്ധ്യുതയാദവീതനുജൈഃസഹസാചവി ചിക്ഷിതെ
ഹിഡിംബ്യാസഹിതം വീക്ഷ്യജയ ശ്രീയെവഭീമം ॥
ബലഹരി ॥ പൊംപട ॥ തതഃപ്രഭാതെതപനെപ്രഭാതെ
തയാസമംതദ്വചിനെപ്രയാതംപരാശരാന്താത്മപരാ
ശരാത്മജംകൃതപ്രണാമഃകൃതിനംബഭാഷിരെ ॥ അട
ന്ത ॥ അച്യുതാനന്തഗൊവിന്ദസച്ചിദാനന്ദമേകനുതവൽ

ചരണാംബുജമുള്ളിൽഎപ്പൊഴുംവിളങ്ങിടേണം ॥ താ
പസകുലതി ലകതാപനാശനതൊഴുന്നെൻ താവകമ
ഹിമചൊൽവാനാവതല്ലനൂനമാക്കും ॥ ഉഷ്ടനാംനാ
ഗകെതനൻചുട്ട കളവാൻഞങ്ങളെതീത്തൊരരക്കില്ലം
തന്നിൽചെത്തുസമ്മാനിച്ചിരുത്തി ॥ തരുപൊയ്യസിച്ചു
ഞങ്ങടംമിതുമെന്നതൊത്തു ചിത്തെതരുവിടുരകൃപയാ
ലതുചാകാതെപൊന്നതും ॥ സൌരാഷ്ട്രം ॥ അടന്ത ॥
കുന്തിസുതന്മാരെനിങ്ങളെന്തിനുസന്താപിക്കുന്നുബന്ധു
രാംഗൻവാസുദെവൻബന്ധുവായുള്ളീടുംമെലിൽ ॥ ഭീ
മവൈരികുലകാലടിമസെനകെട്ടാലുംനീ യാമിനിചാ
രിണിനിന്നെകാമിച്ചിട്ടുന്നെല്ലൊമുന്നം ॥ തന്നെക്കാമി
ച്ചീടാതൊരുതനപംഗിയെകാമിപ്പൊരുതന്നെക്കാമിച്ചീ
ടുന്നൊളെതാനുപെക്ഷിച്ചീടുന്നൊരും ॥ മൂഢരെന്നുപാ
രിലെല്ലാം രൂഢമെന്നറിഞ്ഞീടെണം എന്നതുകൊണ്ടി
വൾക്കൊരുനന്ദനനുണ്ടാവൊളംനീ നന്നായനുസരി
ക്കെണംഎന്നുടെനിയൊഗത്താലെ ॥ തൊടി ॥ ചെമ്പ
ട ॥ സത്യൊക്തെസ്സത്യവ്യാസ്സ്യത ഇതിസമുപാദിശ്യ
മൊദാൽ പ്രയാതെശാന്താസ്സൊശാലി ഹൊത്രദ്വിജസദ
സി സദാവന്യഭക്ഷാന്യ വാത്സുതാവ ത്താമാത്രമൊ
ദാദരഹ സിതതൊമാത്രതിമ്മാനയിതാപ്രൊചൈപ്രൊ
ദ്ദാമകാമാമിത രസമമിതാത്ത കാരിഹിഡിംബീം ॥
ബാലെ വരികനീചാരുശിലെ മൊഹനകന്തളജാലെ
തിലകരാജിതഫാലെസുകപൊലെ ॥ ചെണാന്നീടും
നിൻെറമുഖംകാണുന്നാകില്ലിപ്പൊൾ എണാംകനും
പാരമുള്ളിൽനാണം വളന്നീടുന്നു ॥ നിന്നുടെകൊതു
ത്തെതാളംനന്നല്ലെന്നുനിജബാലം പിന്നിൽ ധരിച്ചീട്ടു
ന്നെല്ലൊവന്യചമരികൾം ॥ വക്രമാകുംകടാക്ഷവും

വാർകുഴലുമെങ്കൽ അക്രമംചെയ്യിട്ടുന്നൊല്ലായുക്തമെ
ന്നുനം ॥ സാമന്തമലഹരി ॥ ചെമ്പട ॥ കൊലാഹ
ലമൊടുനല്ലകൊകിലാംഗനമാരുടെ ആലാപംകൊ
ക്കാകുന്നു പൂഞ്ചൊല തന്നിൽകാന്ത ॥ മാലയമാരുത
ലോലമാലതീകുഞ്ഞുംകാങ്കകാലൊചിതമായുള്ളതും
കാന്തകല്പിച്ചാലും ॥ പാടി ॥ ചെന്താർബാണമണിച്ചെ
പ്പും ചെവടിപണിയും നിൻറെപന്തൊക്കുംകൊങ്കയെ
ന്നാറിൽപൈന്തെൻവാണിചെക്ക ॥ മുനിവയ്യ്ഗിരാ
വിനിശ്ചിതാത്മാമനുജെശാവരജൊ മരുത്തനുജഃതന
യംക്ഷണപൂണ്ണയെവനാഗ്ര്യംജനയാമാസംഘടൊൽ
കചംഹിഡിംബ്യാം ॥ പന്തുവരാളി ॥ അടന്ത ॥ സജാ
തമാത്രസ്സജലാഭ്രസപ്രഭസ്സുജാതവൃത്തായതപീനബൊഹു
ലഃപ്രൊത്ഥായസദ്യഃപ്രണിപത്യ പാണ്ഡവം പ്രൊവാ
ചവാചം പിതരംകൃതാഞ്ജലിഃ ॥ താതനിൻ കഴലിണ
കാം കൈതൊഴുന്നെന്നയിസാദരം കൃപയുണ്ടാക വെ
ണമെല്ലൊ ॥ കല്മഷമകന്നനുജ്ഞ ചെയ്തീടെണം ഇ
ന്നുനിർമ്മലമാനസ പൊവാനമ്മയൊടും ॥ സ്വാന്തമ
തിൽ ചിന്തിക്കുന്നനെരംതന്നെ ഭവദന്തികെ വന്നീ
ടുവൻഞാൻവൈകിടാതെ ॥ കല്യാണി ॥ ചെമ്പട ॥
സ്വസ്തിഭവതുതെസൂനൊ സൈരമായിപൊക ചിത്ത
ശൊകമകന്നു ജനനിയൊടും ॥ ഗതവതിച ഘടൊൽ
കചെസ്വമാതാ ദ്രുതമവലംബിത വിപ്രവയ്യവെഷാഃ
തദനുസമുപഗമ്യചൈക ചക്രാംകൃതമതയസ്സുഖ മൂഷു
രാത്തഭൈക്ഷാഃ ॥ ദ്വിജാവന്തി ॥ ചംപ ॥ അഥ കൌ
ചന വിപ്രദംപതീപരിരഭ്യാത്മസുതൌ നിജാംക ഗൌ
ബക രാക്ഷസഭീതമാനസൌ വിലപന്തൌ സമവൊ
ചതാംമിഥഃ ॥ ജീവനാഥകിമിഹചെയ്യതുമിദാനീം

॥ ദൈവഗതിയാരാലും ലംഘിച്ചുകൂടുമൊ ശിവശിവ
പരിതാപം എന്തുപറയുന്നു ॥ ജീവ ഫ്ലൊരനാം ബക
റുബലികൊണ്ടുപൊവതിനിന്നു ആരെയും കണ്ടില്ല
ഞാനൊഴിഞ്ഞധുനാ ॥ ജീവ ॥ കാലം കഠഞ്ഞൊന്നു
വൈകിയെന്നാകിലൊ കാലനെപ്പൊലവനെക്കണ്ടി
ടാമരികെ ॥ ജീവ ॥ എന്തിനു വൃഥാമനസ്സി ചിന്തചെ
യ്യീടുന്നു ഹന്തപൊവതിനെന്നൊടാജ്ഞയെ ചെയ്കു ॥
ജീവ ॥ നിന്നൊടുപിരിഞ്ഞുമമ നിമിഷനെരംപൊലും
ഇങ്ങുവാഴുവതിനുപണി ആകുന്നുഭയിതെ ॥ ജീവ ॥ ഭ
ത്തുവിരഹിതയായി പത്തനെവാഴ്വതിനു ചിത്തമെ
ങ്ങിനെയുറച്ചീടുന്നിനിക്കു ॥ ജീവനാഥൈകിമിഹ ॥ എ
രിക്കലകാമൊദരി ॥ ചെമ്പട ॥ നിജസുതെ പരിരഭ്യ
ചഖിദ്യതൊന്നിശിനിശാടഭയാദ്രുദിതം പൃഥാ അജ
നിസാചനിശമ്യഭയാദ്ധീന്നിജഗദെജനതാപഹൃതെ
രതാ ॥ ധരണീസുരെന്നുചൊൽകനീ ശൊകകാരണം
ധരണീസുരെന്നു ॥ തരുണിയൊടുക്രുടി താപെനരൊദി
പ്പതിനു കാരണമെന്തെന്നറിവാൻ കാലം വൈകിടു
ന്നിനിക്കു ॥ ധ ॥ രാത്രിഞ്ചര നായൊരുത്തനത്ര വാ
ണീടുന്നവനു നിത്യവുംനാംകെണമൊരു മർത്ത്യനെക്കു
മെണഞങ്ങാം ॥ നാരീമണിയെകൊംക്കനീ ॥ മുന്ന
മവനെല്ലാരെയും ഒന്നിച്ചുകൊല്ലുമെന്നൊത്തു അന്ന
വനൊടു സമയം മന്ദിയാതെചെയ്യുഞെടാൽ ॥ നാരീ
॥ കുന്നൊളമന്നവും നൂറുകുംഭങ്ങളിൽക്കറികളുംതന്നി
ടാമൊരുവനെയും നിത്യമെന്നുസത്യഞ്ചെയ്തു ॥ നാരീ ॥
ഇന്നതുഞങ്ങാം നാംകെണം എന്നതിനൊരു നരനെ
ധന്യശീലെകാണാഞ്ഞാൽവന്നതെന്നറിഞ്ഞിടണം ॥
നാരീ ॥ കന്യകപരസ്പരമെല്ലൊ സൂനുസന്തതിയാകുന്നു

പിന്നെ എന്റെകാന്തയെഞാൻ എങ്ങനെകൈവെടി
യുന്നു ॥ നാരീ ॥ അന്നവുംകൊണ്ടുപൊവതിനിന്നുഞാ
നെന്നാകിലിവർ ഒന്നുമെ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെന്തിഹ
ചെയ്തുമയ്യോ ॥ നാരീ ॥ എത്രയുംബലമുള്ളൊരു പുത്ര
നൊണ്ടിനിക്കവനെ തത്രയാത്രയാക്കീടുന്നൊണ്ടത്രനീ
ഖെദിയായ്ക്കുറും ॥ ധര ॥ ഒരുനരാശിചമെപ്പൊമാല
ത്ര കൊണ്ടുപൊവാൻ സാദരമവൻവന്നീടുംഖെദമുള്ളി
ലിനിപ്പൊണ്ട ॥ ധരണീസുര ॥ കല്യാണി ॥ ചെമ്പട॥
ആശ്വാസ്യനംദിനദിനം രുദന്തംനിശ്വാസ്യവം
കാന്തയാചാതിതാന്തം ആശ്വാന്തീം താംഭീമസെനൊ
ഹി കന്തീമാവന്ത്യോവാചാദരെണാരിഘാതി ॥ സാദ
രമിതവമാതരിദാനിം പാദയുഗം കരുതുന്നെൻ ॥ എ
ന്തൊരുമന്തമിതധുനാപൊന്നതു മന്തണരൊട്ട നിശാ
ന്തെ ॥ ചിന്തവെടിഞ്ഞിഹ പറവതിനെന്നൊ ടെന്തി
ഹ സംശയമയിതെ ॥ കെമാരപ്പന്ത ॥ ചെമ്പട ॥ മാ
രുതനന്ദനശ്രുണുവൈകാതെ മാമകമാകിയ വചനം
॥ ബകനാകുന്ന നിശാചരനാലിവർ ബഹുതര മുഴലു
ന്നെല്ലൊ ॥ ഒരുനരാശിയിലമിതരസാളം ഭൊജന മൊ
രുനരനെയും ॥ വ്യാജമകന്നുകൊടുക്കുമവർ വനരാശി
യിലിഹരഹമവനായി ॥അന്നവുമൻപൊടുകൈക്കൊ
ണ്ടധുനാചെന്നവനെ കുല ചെയ്ക ॥ പരവശരാമി
വരുടെപരിതാപം പരിചൊടകറുകവീര ॥ പരപരി
താപമകറുകഎല്ലൊ പെരുവരുടെ കുലധർമ്മം ॥ കു
രുമമവചനംതനയവൃകൊദര കുരുകുലതിലകമഹാത്മ
ൻ ॥ വെകുട ॥ അടന്ത ॥ മാതൃവാക്യമുപകർണ്ണ്യ സമാ
നീഭൂസുരെന്ദ്രമിദമെത്യബദ്ധാഷെ അന്ധസാജഠര വ
ഹ്നിമരാതിം മുഷ്ടിനാശമനമാശു നിനീഷുഃ ॥ ദ്വിജ വ

രിപ്പതല്ലെ മമനിശമയവാചം ॥ രജനിചരനാ ഭീഷ്മ
ഭസൈനകൊണ്ടുപൊവാൻ നിജാത്മനിയൊഗെന നി
യതമിവിടെവന്നു ॥ ദ്വിജ ॥ കാണിയുമെന്നെ കാലം
കളയാതയയ്ക്ക പ്രാണബലമുള്ളൊരു കൌണപവര
ൻതന്നെറ ഉണ്ണിന്നുള്ളകൊപ്പുകൾ വെണമുനമെന്നി
യെ ॥ ദ്വിജ ॥ കുണ്ഠതയൊടെ ഇനിവെണ്ടാവിലാപം
ഇണ്ടലിനിമെൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകയില്ല ബലികൊണ്ട
പൊവതിനിപ്പൊളുണ്ടാമുപായമെല്ലാം ॥ ദ്വിജ ॥ ദ്വിജാ
വന്തി ॥ ശകടമിതല്ലൊ കാങ്കശാല്യന്നസഹിതം സ
കലൊപകരണെന സാകമിന്നിതിലെറി ശൊക മെ
ല്ലാമകന്നുപൊക വൈകാതെവീര ॥ ദ്വിജ ॥ തെറെ
ന്നിവിടെനിന്നുചെറുചെല്ലുമ്പൊൾ ഉറുമാം ശവ
ഗന്ധമെറുമുള്ളൊരു കൊടുംകാറുകൊണ്ടസഹ്യമാം
ചുറുംകാനനംകാണാം ॥ ദ്വിജ ॥ ശംകക്രൂരാതെ ര
കതപംകിലനായി കംകജംബുകങ്ങളാൽ സംകടമെ
ന്നെഎവം അംകെസംസ്ഥിതനായ കംകാളാശനെ
ക്കാണാം ॥ ദ്വിജ ॥ പറവതെന്തുഞാൻവീര പരമദയാ
ലൊപരമപുരുഷസെവപരമാത്മമെംകിൽ മമപരനെ
ക്കൊല്ലുവാൻതവചരിചിൽ വീയ്യുമുണ്ടാക ॥ ദ്വിജ ॥
ആഹരി ॥ ചെംപട ॥ അഗ്രാശൈരാശുരാശീകൃതമമി
തരസംദീദിവിംപ്രാശ്യധീമാൻ ഭീമസ്സംയുക്തധുയ്യംശ
കടമഥരസാളാനിതാന്നപ്രപൂർണ്ണം ആരുഹ്യാ രക്ത
മാല്യാംബരരുധിരസമാലെപനൊ രാക്ഷസസ്യ പ്രാ
പ്യാരണ്യം ജവെനാഹവയതബെതബകംഭക്തരാശിം
പ്രഭുഞ്ജൻ ॥ നിശാചരെന്ദ്രവാടാനിശാചരെന്ദ്ര ॥ നി
ശാചരെന്ദ്ര വാടാവിരവൊട നിശാമയാഖിലംമമഭുജ
വീയ്യം നിരാകൃതാമരനിശാചരാധമ ഉരാശ വെണ്ട

നിനക്കിനിനിർത്യം ॥ നിശാ ॥ തടിച്ചുള്ളജയുഗനിബദ്ധ
നാക്കിപ്പിടിച്ചുവിരവൊട്ട മുടിച്ചുകളവൻ അടിച്ചുനി
ന്നുടൽപൊടിച്ചിട്ടുംഞാൻ നടിച്ചു സഹസാ മടിച്ചിടാ
തെ ॥ നിശാ ॥ അനുത്തമാവനി സുരൊത്തമന്മാക്ക
നത്ഥമൻപൊടുനിരത്ഥമാക്കുവൻ കനത്തനിശിച
രവനത്തിൽവന്നിജ്ജനത്തൊടൊപ്പാൻ കിമത്ഥമ
ധുനാ ॥ നിശാ ॥ മടിച്ചുജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നതു നിന
ക്കുവെണ്ടാ നിശിചരകുമതെ വധിച്ചുള്ളസുരവര രെസ
കലംഭജിച്ചിട്ടുന്നതു കാണണമിനിയും ॥ നിശാ ॥ മടി
ച്ചുമന്തികം മസ്കുകമദ്ധ്യേ അടിച്ചുരുധിരംപാനംചെ
യ്യാൻ കൊതിച്ചിരിക്കും സിംഹംമുൻപിൽ പതിച്ചുപൊ
ലെകണ്ടിഹനിന്നെ ॥ നിശാ ॥ കരുത്ത കാമ്മുകിൽ
നിറത്തൊടൊത്തൊരു ഉരത്തവിഗ്രഹ വരുതമെ
ന്നെ തിമിത്തുവന്നിഹ മരുത്തുനിൽക്കിൽ അമത്ത്യ
ഭാവംവരുത്തുവൻഞാൻ ॥ നിശാ ॥ കണ്ണാരം ॥ ശ്രു
ത്വാഭിമപ്രണാദംശ്രുതി കടുരുഡിതി പ്രൌഢരക്ഷോ
ധിനാഥഃക്രൊധാൽപ്രൊത്ഥായ നെത്രക്ഷരദനലക
ണൈഃ ക്രൂരദൃഷ്ട്യാട്ടഹാസൈഃ പ്രൊംഖൽമംഷ്ട്രാം
ശുരൌദ്രൈഃപ്രളയഘനവപുഃകാനനാന്തൽ പ്രതസ്ഥെ
മാഗ്ഗന്നിദ്ധ്വാനമാഗ്ഗം പഥിവിവിധമിദം പ്രൊച്ച
കൈരുച്ചചാര ॥ കഷ്ടമിവനുടെ ഒഷ്ടത കാങ്കെടൊ
പെട്ടെന്നുവന്നിടുവാനെന്തുകാരണം മുഷ്ടമാ യഷ്ടിക
ഴിക്കയൊനിബതപൊട്ടനുദരം വിശപ്പുകൊണ്ടുംമമ
॥ നകതഞ്ചരാധമ നിൽക്കനിൽക്കമമ ഭക്ഷതികഴിവൊ
ളമത്രെവ ഉമ്മതെയുദ്ധംകഴിഞ്ഞിട്ടു ഭക്തിഎന്നാൽ ശ
വത്രുടുമായിട്ടുജിക്കുന്നതുയൊഗ്യമൊ ॥ ഭക്ത മൊട്ടുള്ള
പൊളം നിട്ടുജിക്കെടൊ ചിത്തമതിൽഭെദമില്ല നരാ

ധമകക്ഷിയിലെല്ലൊ നിറയുന്നിതന്നവംഭക്ഷിച്ചീടാം
പുനരൊന്നിച്ചുനിന്നെയും ॥ നിത്യവുമിങ്ങു വരുമ്പൊ
ലെയുള്ളൊരു മത്സ്യനെന്നുകരുതിടുക വെണ്ടനീ ര
ക്ഷൊവരനാംഹിഡിംബനെക്കൊന്നൊരു ഭക്ഷനാ
യുള്ളവനെന്നറിഞ്ഞീടുക ॥ രാക്ഷസിക്കു കുലദൂഷണം
ചെയ്യുനീ അക്ഷികൾംഗൊചരെവന്നതെൻ ഭാഗ്യവും
രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക ജീവിതമിന്നെടൊ ശിക്ഷയിൽ ഭ
ന്ദ്രയുദ്ധംതുടങ്ങീടുക ॥ പക്ഷിന്നുനൊടെറ്റ ശക്ഷുശ്ര
വസ്സുപൊൽ ഇക്ഷണംതെടവിച്ചീടുംവിനാശവും വ
ക്ഷസ്സുപൊട്ടമാറുള്ളൊരു മുഷ്ടികൾം രക്ഷൊവരാനി ത
ടുക്കെടൊസംഗരെ ॥ മൊഹനം ॥ അടന്ത ॥ കല്യാ
ണമാശുഭവിക്കുംതവ ചൊല്ലെറും വീരമഹാത്മൻ ॥
കല്യനായുള്ളനീ രാക്ഷസവീരനെകൊല്ലുകയാ ലഴലി
ല്ലെഞങ്ങൾംക്കിനി ॥ കല്യാണം ॥ അത്യുഗ്രനായ ബക
നെടവാൻ മൃത്യുവരുത്തിയതിനാൽ നിത്യമനുഗ്രഹിച്ചീ
ടുകയല്ലാതെ പ്രത്യുപകാരം എന്തൊന്നിഹ ചെയ്യുതു ॥
കല്യാണമാശുഭവിക്കുംതവചൊല്ലെറും വീരമഹാത്മ
ൻ॥

ബകവധം സമാപ്തം

